

DOMOVNÍK

č. 8 – ZÁŘÍ 2012

CITÁT MĚSÍCE: „Znám pouze dvě skutečná životní neštěstí - výtčky svědomí a nemoc.“

Lev Nikolajevič Tolstoj, nejslavnější ruský spisovatel

Dále čtete:

- Paměť je třeba stále trénovat (str. 2)
- Interview s Milanem Černým (str. 4)
- Který ženich byl nejkrásnější? (str. 5)

Radost žije a je větší, než byla!

Nejistota trvala půl roku. Sociálně terapeutická dílna Radost Charity Opava se ocitla na okraji propasti zkraje letošního roku ve chvíli, kdy od Ministerstva práce a sociálních věcí obdržela místo pravidelné roční dotace ve výši milion čtyři sta tisíc korun pouhých 250 tisíc. Začal boj o přežití.

Po dvaceti letech hrozilo, že klienti s mentálním postižením přijdou o svůj stabilní přístav. Někteří do Radosti docházejí už od vzniku rehabilitačních dílen. V Radosti našli uplatnění úměrné svým schopnostem. Věnují se zde pracovním činnostem, pilují nabyté dovednosti, učí se nové věci – a co víc, jsou zde mezi svými a jejich přátelské vazby jsou velmi silné. Tolik bylo v sázce. Stačilo málo a o všechno by přišli. Černý scénář, který se na mnoha místech naplnil, však hned v začátcích odmítl ředitel Charity Opava Jan Hanuš. „Nejasností na ministerstvu nemohou odnášet naši klienti, hodláme se o finance pro Radost poprat,“ uvedl ředitel v únoru, kdy situace vypadala skutečně beznadějně.

Dílna ale s mnohými omezeními fungovala dál a Charita Opava její provoz částečně sanovala ze svých zdrojů, což ovšem také nebylo žádné dlouhodobé řešení. „Nebála jsem se, že přijdu o práci, důležité

byli v tu chvíli jen naši klienti, pro které by uzavření dílny znamenalo katastrofu. Někteří rodiče by museli zanechat práce a zůstat s nimi doma,“ vzpomíná vedoucí Radosti Miroslava Slavičková.

Dnes je vše zažehnáno. „Radost nakonec získala od kraje dotaci na mzdy a poté dostala finance i z ministerstva. Díky tomu mohla dílna přijmout nové klienty, a dokonce i dvě zaměstnankyně – Markétu Rybkovou a Michaelu Rybovou. A protože kapacita vzrostla na pětadvacet klientů denně, ukázalo se, že budeme potřebovat víc místa,“ uvedl manažer Sekce sociálních služeb Hynek Závorka. Radost tedy dostala i nové prostory. K bývalé „Prapoze“ v patře nad keramickou dílnou, kam klienti docházeli na dopolední aktivity, získali ještě další dvě místnosti. K dispozici mají i vybavenou kuchyňku.

Došlo také k několika změnám. Tou podstatnou je, že každá pracovnice má nyní vlastní prostor k

pracovní terapii pro skupinku pěti osob. Podle vedoucí Miroslavy Slavičkové se tak budou moci uživatelům věnovat intenzivněji. Klienti již ale nebudou trávit tolik času společně, jak byli doposud zvyklí. Všichni se budou setkávat už jen při vycházkách nebo jiných akcích mimo dílnu. „Nevadí mi to,“ řekl nám Michal Halfar, kterého jsme zastihli v dílně, kde jsou převážně nováčci. Tu bude navštěvovat i Jirka Musila, který byl zatím stále ve společnosti svého strýce Jarka Vltavského. Teď už spolu nebudou, ale Jirka si z toho hlavu nedělá a pověděl, že se do nové dílny docela těší. Spokojená je také nová klientka paní Boženka, která dojíždí až z Vítkova. Dokonce nám předvedla, jak umí pěkně psát.

A jak přijali uživatelé nové pracovnice? Ti, kterých jsme se zeptali, říkají, že jsou fajn. Také Markéta s Mišou mají zatím jen ty nejlepší dojmy. „Byla jsem v Charitě loni na praxi a poznala jsem několik středisek. Práce s handicapovanými lidmi mě už dlouho zajímala,“ říká absolventka Vyšší odborné sociální školy Markéta Rybková. Potěšilo ji, že si na ni klienti i po roce pamatovali. Michaela Rybová již krátce pracovala ve Speciální základní škole pro děti s kombinovanými vadami v Ostravě – Zábřehu jako učitelka. „Vždy jsem chtěla dělat v sociální sféře nebo ve školství. Klienti mě moc hezky přijali a určitě si budeme rozumět,“ konstatuje Miša Rybová, která vystudovala patologii a prevenci a má před sebou poslední rok navazujícího magisterského studia speciální pedagogiky.

Vše tedy dobře dopadlo. Ovšem jen pro letošní rok. Jaké budou dotace v roce 2013 se uvidí v únoru, a je možné, že boj o přežití začne nanovo.

Slovo ředitele

Jedeme dál...

V těchto dnech jsem obdržel opětovné jmenování do funkce ředitele Charity Opava a 1. září tak již potřetí vstupuji do čtyřletého období ředitelování. U této příležitosti bych chtěl všem zaměstnancům poděkovat za dobrou spolupráci v uplynulých letech. Dokázali jsme toho spolu hodně. Myslím, že pro každého člověka je důležité, aby dělal smysluplnou práci a chodil do zaměstnání rád. Já to štěstí mám, přestože naše práce není prvoplánově o radosti. Denně se setkáváme se smutnými lidskými osudy, do nichž vstupujeme s nadějí, že je pomůžeme zvrátit k lepšímu. Vedle toho musíme řešit nejrůznější těžkosti, vyplývající z momentální ekonomické situace ve státě, které by mohly nepříznivě ovlivnit chod našich středisek. Mnohdy musíme okamžitě zareagovat na výzvy, před které nás život nečekaně postaví. Sociální práci nelze dělat pro vlastní uspokojení, ale když se daří, radost přináší a bylo by pokrytecké zříkat se jí. Já se přiznám bez mučení, že konání dobra mě hládí na srdci a je pro mě každodenním hnačím motorem. Víím, že pro vás také. Proto mám radost, že budeme i nadále společně budovat něco dobrého a pomáhat lidem, kteří by významně pocítili, kdybychom tu pro ně nebyli. Přejí vám i sobě hodně energie a optimismu.

Jan HANUŠ, ředitel

+ ZÁŘÍ

V Mravenečku až do třicítky

Mraveneček byl určen klientům do 26 let. Když nedávno přebírala Jana Konopková funkci vedoucí, měla předsevzetí věkovou hranici oddálit. Neexistuje totiž žádné zařízení tohoto typu, které by mohli uživatelé poté navštěvovat. Ušlechtilý záměr se podařilo naplnit a Úřad MSK schválil, že klienti mohou v Mravenečku zůstat aspoň do 30 let. Mnohým rodičům se nesmírně ulevilo.

- ZÁŘÍ

Zhroutily se počítače

Koncem srpna se Wellness centrum muselo nějaký čas obejít bez počítačů. Během dvou dnů totiž oba vypověděly službu. Každý měl jinou závadu, ale u obou hrozilo reálné nebezpečí, že by se mohla ztratit všechna data, včetně objednávek. To se ale, díky Bohu, nestalo. Pavlu Kosakovi se je podařilo zachránit.

TERNO
SUPERMARKET

Nakupujte v supermarketu
Terno v Opavě - Jaktari

STALO SE

• Děkujeme za jídlo

Počátkem prázdnin se na Prašivé uskutečnilo tradiční setkání dětí a biskupa Františka Václava Lobkowicze. Katechetické a pedagogické centrum Biskupství ostravsko-opavského u této příležitosti uspořádalo sbírku pro Charitu Opava, konkrétně pro klienty Chráněného bydlení, trpící duševním onemocněním. Nasbíralo se třináct krabic trvanlivých potravin. Klienti z nich již vaří, buď v rámci aktivit přímo na středisku, nebo také ve svých domovech.

• Navštívili Eben Ezer

Obyvatelé a pracovníci Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlašovicích vyjeli koncem srpna na výlet. Nejprve byli na exkurzi v ostravském pivovaru, kde se zúčastnili i ochutnávky piva. Poté jeli do Horního Žukova. Navštívili tam domov Eben Ezer, patří Slezské Diakonii, kde od nedávna žije také jedna z bývalých obyvatelk – paní Hanka. Její zdravotní stav vyžaduje stálou péči, kterou jí v Domě sv. Cyrila a Metoděje nemohli poskytnout. Na nové místo si již zvykla, našla si přátele a zúčastňuje se různých aktivit.

• Setkání rodin

Ve dnech 23. – 26. srpna proběhlo v Minoritském klášteře Františkánské setkání rodin. Zastímco rodiče absolvovali různé semináře, workshopy a setkání, s hlídáním dětí od 3 do 5 let pomáhala vedoucí Neškoly Svatava Bláhová.

• Nová vedoucí Naděje

Bc. Klára Karabinošová se v srpnu stala novou vedoucí Naděje – střediska krizové pomoci Charity Opava. Více se o ní dočtete v některém z příštích Domovníků.

KALENDÁRIUM

* **V září 1992** jsou organizovány věcné sbírky (mouka, cukr, kojenecké potřeby) pro válkou zasažené Chorvatsko.

* **V září 1996** vznikly Chráněné dílny sv. Josefa.

* **V září 2003** jako novou formu prezentace vypravila Charita Opava tzv. „toulavý autobus“ pro zastupitele.

* **V září 2007** šli pracovníci Chráněných dílen sv. Josefa darovat krev.

* **V září 2009** byl pro Středisko vzájemné pomoci vybrán nový název – Naděje.

Paměť je třeba stále posilovat! Křížovky, kvízy a hádanky pomohou

Charitní Denní stacionář pro seniory je takovým malým ostrůvkem pohody ve světě, v němž už dnes vládnou jenom peníze. Starší lidé se v tomto světě ztrácejí, zvláště příjdu-li nemoc a problémy s pamětí, které postihují čím dál tím víc seniorů. Je to daň za pár prožitých let navíc, ale „platbu“ lze trochu posunout, a to i tehdy, když se objeví první příznaky demence.

Bohatý aktivizační program, který stacionář vedle odborné péče a úzké spolupráce s rodinami nabízí, pomáhá mírnit rychle postupující změny, související s poruchami paměti.

A právě trénování paměti patří mezi nejoblíbenější činnosti všech klientů, a to bez rozdílu, zda trpí demencí nebo tělesnými obtížemi. A protože se jedná o trénink, nemůže

chybět trenér – vlastně trenérka. Drahomíra Zifřová byla v letech 1997 – 2005 vedoucí denního stacionáře, takže není divu, že ji to sem stále táhne. „Když jsem odešla do důchodu, věnovala jsem se intenzivněji Klubu sv. Anežky. Ale protože mám rekvalifikační kurz na kolektivní aktivizaci, začala jsem chodit jednou týdně do domovů seniorů, například

do Domova sv. Zdislavy už chodím pět let. Poslední rok přicházím i do stacionáře, tak jednou dvakrát do měsíce, podle toho jak holky potřebují,“ říká paní Drahomíra a dodává, že ji inspirovala přítelkyně a kolegyně z Klubu sv. Anežky Olga Rampáková: „Vždy říká, že když člověk něco umí, má to využít ve službě člověku.“

A jak takový trénink paměti vypadá? „Běžně míváme soutěže typu AZ kvíz nebo si paní Drahomíra připraví nějakou tajenku, například citát a my pomocí otázek, které musíme zodpovědět, hledáme správné písmeno na doplnění,“ vysvětluje klientka Lilka Pospíšilová, která v těchto disciplínách patří mezi nejlepší.

„A ještě předtím si řekneme, kdo má ten den svátek, vyjmenováváme lidi, kteří se tak jmenují a bavíme se o nich, je to moc fajn. Také probíráme politickou situaci, ale to už je dost složité téma,“ dodává další klientka s úsměvem.

V době naší návštěvy ve stacionáři byl trénink trochu jiný. Prázdninový. Drahomíra Zifřová hovořila o potravinách a každý ji pak doplnil o vlastní poznatky. Nakonec se soutěžilo, kdo si toho nejvíce zapamatoval, a nutno říci, že to dopadlo docela dobře.

Chcete tričko s originální výšivkou?

Šicí dílna Chráněných dílen sv. Josefa Charity Opava rozšiřuje svou nabídku. Už brzy začne prodávat trička se strojní výšivkou na přání. „Reagujeme na zájem našich zákazníků,“ uvedla pracovnice dílen Kamila Kupková a hned nám ukázala pár zajímavých kousků.

Výšivka se dosud uplatňovala hlavně na dekorativních textilích a výbavičkách pro miminka. „Lidé si u nás nechávají ušít a vyšít například křesní roušky, košílky, bryndáčky, oblíbené jsou svatební dvojbrýndáky, které se novomanželům vážou u oběda, běžně vyšíváme jména a monogramy na ručníky, osušky nebo povlečení. Firmy zase mají zájem o loga na pracovní oděvy nebo reklamní trička,“ říká Kamila Kupková.

S nástupem léta dokončila dílna

zakázku pro opavský magistrát. Na 1480 triček v různých barvách vyšily švadleny logo úřadu. Zajímavé emblémy na více než stovku triček zde nechal vyšít také majitel opavské firmy Grocar František Groda. Trička pak byla hitem 6.ročníku evropského setkání motorkářů Klubu Valkyrie ČR, které se nedávno uskutečnilo na Šumavě. František Groda, známý milovník těchto nádherných motorek a jeden ze spoluorganizátorů akce, práci šicí dílny pochválil:

„Spolupracuji s opavskou Charitou dlouhodobě a vždy jsem byl spokojen. Obrázek jsem navrhoval sám a musím ocenit profesionální provedení. Ono záleží hlavně na tom, jak to člověk dokáže převést do vyšivacího programu a v Charitě jsou na to opravdú machři. Když jsem pak viděl výsledek, byl jsem nadšen. Prvotřídní kvalita, co více dodat,“ uvedl František Groda s tím, že trička šla na dračku, a že spolupráce bude pokračovat i nadále.

Moderní vyšivací stroj obsluhuje nejčastěji krejčí Petr Bsrský, který nás ubezpečil, že vyšít lze cokoli. Tabu jsou jen chráněné značky. „Obrázek nejdříve naskenuji, pak jej zkopíruji do vyšivacího programu a pak už to jede skoro samo. Zákazník si může přinést buď vlastní tričko, nebo si ho může koupit u nás,“ vysvětluje mladý muž. Jak dodal, vyšít jméno je poměrně rychlá záležitost, složitější obrázek může trvat i hodinku nebo dvě.

Chcete-li originální tričko, které budete mít jen vy, volejte paní Kupkovou na tel. 553 612 780 nebo objednávejte mailem: kupkova@charitaopava.cz. Obrázek odešlete jako přílohu. Tričko dle vašeho návrhu může být také dárkem k Vánocům.

Děti z Neškoly a senioři ze stacionáře si udělali netradiční Olympijské hry

Opavánům, korzujícím po Masarykově ulici, se nedávno naskytla zajímavá podívaná. Z fary kostela sv. Ducha vyšel směrem k Dennímu stacionáři pro seniory průvod malých dětí a jejich maminek, nesoucích olympijskou vlajku. První kráčela dvanáctiletá Anna Vlčková, která třímala zapálenou svíci, symbolizující olympijský oheň.

Olympiáda plná netradičních sportů je jedním z vkladů letošního Evropského roku aktivního stáří a mezigenerační solidarity. V srpnu ji společně uspořádala dvě střediska Charity Opava – mateřské centrum Neškola a Denní stacionář pro seniory. Hry se uskutečnily v zahradě minoritského kláštera a o medaile bojovalo pět smíšených družstev, složených z klientů denního stacionáře a dětí, které se svými maminkami navštěvují Neškolu. Babičky a s nimi i jeden dědeček se už dlouho dopředu těšily a dětské štetění a pobíhání, jako by jim vlilo novou krev do žil. Všichni se moc snažili,

ale nejdůležitější byla dobrá nálada, která zde vládla od začátku až do konce.

„Stacionář navštěvují senioři, které sužují tělesné obtíže i různé stupně poruch paměti. Sportovní disciplíny jsme přizpůsobili jejich zdravotnímu stavu a v podstatě i dovednostem dětí,“ shodují se obě vedoucí – Jana Řehulková ze stacionáře a Svatava Bláhová z Neškoly. Například zapínání knoflíků na svetru nebo věšení kolíčků, to vše na čas, je stejně složité pro čtyř až pětileté dítě jako pro seniora, kterého již prsty moc neposlouchají. Navíc všechny disciplíny mohli senioři plnit i v sedě. Zdeněk On-

draček, bývalý kostelník ze Stěbořic, absolvoval hry na vozičku. S knoflíky sice zápolil, ale shazování plechovek už mu šlo lépe a moc ho bavilo. Navíc byl v příjemném rozpoložení a zval nás, abychom nezapoměli přijít následující den do stacionáře, protože bude slavit 84. narozeniny. Za Marií Viškovou zase přišla vnučka Michaela Šromová s manželem. Nechybí na žádné akci, kterou Denní stacionář pro seniory pořádá a vždy sebou vezmou i maličkou dcerku Lindu. „Víme, že to babičce dělá radost, tak ji navštěvujeme co nejvíce a když je příležitost, tak i ve stacionáři. Moc ji těší, když se zde může pochlubit s Lindou,“ uvedl Petr Šrom.

Jako vítěz vzešlo z tohoto klání družstvo, které tvořily seniorky Věra Víchová a Helena Vrátná, sestry Vlčkové, dvanáctiletá Anička a čtyřletá Kristýnka a pracovnice stacionáře Michaela Mošová. „Bylo to nádherné, na dvěstěpadesát procent. A zažili jsme přítom tolik legrace,“ radovaly se nejen ze svého úspěchu, ale i z pěkného dne Věra Víchová i Helena Vrátná. „Bylo to zpestření prázdnin a měli jsme velkou radost, že nám přálo počasí a mohli jsme hry uspořádat venku. Naši klienti byli nadšení a brali to i s humorem, někteří si dokonce donesli i sportovní úbory. A děkujeme Neškole, která tak dobře připravila všechny soutěže,“ dodala vedoucí Jana Řehulková.

Dny otevřených dveří zvou na prohlídku

Hned dvakrát otevře v září Charita Opava své dveře veřejnosti. Nejprve si návštěvníci budou moci prohlédnout stacionář Mraveneček pro děti a mladé lidi s kombinovanými vadami. Hned den poté mohou lidé vyrazit na výlet do Vlastoviček, kde se v Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené uskuteční tradiční oslava, pořádaná k výročí otevření domu.

To letošní bude již šestnácté a proběhne v pátek 28. září. Ve 14 hodin oslavu zahájí mše svatá v kapli domu a následně si zájemci prohlédnou prostory tohoto jedinečného zařízení a chráněné dílny, v níž nevidomí a lidé s

dalšími zdravotními postiženími pracují. Vznikají zde tkané výrobky, především koberečky a oděvy, šité zboží a originální keramika. Zboží bude v prodeji, a jak nám prozradila vedoucí Chráněné dílny Vlastovičky Ma-

rie Bennková, proběhne i malá módní přehlídka. Připraven je zábavný program a samozřejmě i občerstvení. Jedním z vrcholů slavnostního odpoledne bude žehnání novému automobilu, na který přispěl Nadační fond J&T a žehnání keramické peci.

Už ve čtvrtek 27. září bude veřejnosti přístupný stacionář Mraveneček, a to od 8 do 11 a od 12 do 14 hodin. Jak uvedla vedoucí Jana Konopková, Den otevřených dveří je určen především pro rodiny, které pečují o děti a mladé lidi s těžkým zdravotním handicapem. „Rádi zde ale přivítáme všechny, kteří se chtějí jen podívat, jak to u nás za plného provozu probíhá. Seznámíme návštěvníky s nejrůznějšími aktivitami našich klientů, které jim pomáhají v každodenním životě. Lidé se mohou podívat například na práci s Montessori pomůckami, mohou se podívat na rehabilitaci či si prohlédnout senzorickou místnost, kde uživatelé Mravenečku relaxují.“

Stane se

• Angličtina v Neškole

Od září budou v Neškole, mateřském centru Charity Opava, pokračovat oblíbené kurzy angličtiny pro maminky, a to vždy v pondělí a ve středu dopoledne. Zařazení do skupin se uskuteční dle úrovně znalosti. Hlídkání dětí je zajištěno, a to za pouhých 10 korun na hodinu. Cena hodiny angličtiny je 50 korun a poplatek se vybírá pololetně. Maminky mají možnost vyzkoušet si úvodní lekci zdarma. Informace podá vedoucí Svatava Bláhová na tel. 733 676 707.

• Těší se na zážitky

Klienti Denního stacionáře pro seniory se zase mají nač těšit. Už v září se pojedou se svými charitními pečovateli podívat do radušského zámku. Bohužel, jen ti fyzicky zdatnější, protože objekt není bezbariérový. Den seniorů, který připadá na 1. října, pak všichni společně oslaví v některé opavské restauraci. Na časný podzim je v plánu také dopolední divadelní představení. Nejraději by senioři shlédli nějakou pěknou veselohru nebo operetku.

• Vzhůru na Kunštát

Chráněné dílny sv. Josefa nechyběly ani o letošních prázdninách z opavských farmářských trzích. Kromě toho se zúčastnily pěti výjezdů na tržní akce mimo Opavu. V září pak pojedou prodávat své výrobky na ostravský hrad, kde se uskuteční Den dřeva. Bezesporu nejzajímavější akcí bude ve dnech 15. a 16. září keramický jarmark v Kunštátě, kde loni dílny udělaly rekordní tržbu. Věříme, že naše originální keramické výrobky opět uspějí.

Napsali o nás

• Opavany chrání...

Fénix neřeší případy, kdy se člověk ocitne bez peněz, na to má Charita jiné programy. Funguje odděleně a sídlí ve třetím patře na Zápově ulici 27 v Opavě. Služba je bezplatná, diskretnost samozřejmostí. Fénix zaručuje základní psychologickou první pomoc a intervenci v krizi s následnými službami, jako například zajištění terapeuta. Cílem je pomoci klientovi překonat krizové období...

5 + 2 dny
2. srpna 2012

„V životě jsem už zažil mnohé - vzestupy i pády,“ říká pracovník Chráněných dílen sv. Josefa hokejista Milan Černý

Jeho šťastným nebo možná osudovým číslem byla šestnáctka. Na dresu ji nosil plných třináct let. Milan Černý byl pan hokejista, jeden z gardy Slezanu Opava, která v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století dokázala do posledního místečka zaplnit opavský zimní stadion. A to se zde nehrála 1. liga. Jeho přesně mířené střely byly pověstné a každý brankář se nejspíš v duchu zehnal, když se mu subtilní útočník zjevil v zorném poli. To pro něj totiž nevěstilo nic dobrého. Už je to dávno. Milan Černý prožil krásné časy a na tehdejší dobu nebývale dlouhou sportovní kariéru. Zažil, když jej poklepávali po ramenu a zažil i to, když po něm ti stejní lidé plivali. Samozřejmě obrázně. Dnes pracuje už rok v kompletační dílně Chráněných dílen sv. Josefa.

* Mohl byste na úvod trochu vzpomínat na svou hokejovou kariéru?

Začínal jsem jako většina tehdejších kluků. Bruslili jsme a hráli hokej na zamrzlé Opavici. Asi v deseti mě vzal kamarád na zimák. On už hrál za mladší žáky, a protože jsem uměl obstojně bruslit, přijali mě také. Žádný med to ale nebyl, na tréninky jsme chodili už o půl páté ráno. Naši rodiče to tehdy ještě nebrali tak, že to pro nás jednou bude lukrativní zaměstnání, nenutili nás – takže to bylo jen o naší vůli a chuti prosadit se. Mě hokej bavil, tak jsem vytrval. Na vojnu jsem narukoval do Dukly Trenčín, což byla druhá nejlepší Dukla v republice. Už to byl pro osmnáctiletého kluka velký úspěch, protože na výběr hráčů tam měli dost náročná kritéria. Po návratu v roce 1972 jsem až do pětadesátého hrál za Slezan Opava, který byl účastníkem 1. NHL. V podstatě to byla druhá liga, a protože jsme se stabilně umísťovali na horních příčkách tabulky, měli jsme vždy velké cíle – postup do nejvyšší soutěže. To se málem podařilo v roce 1977. Řekl bych, že to bylo moje vůbec nejlepší hokejové období, které ale skončilo velkým zklamáním...

* Kvalifikaci vyhrál Trenčín, ale nebylo to prý moc čisté...

Bylo to zmanipulované. Říkalo se, že do I. ligy potřebovali ještě jednu Duklu. Za Trenčín nastoupili ligovní hráči, kteří v té době vůbec nebyli na vojně. My jsme to nesli těžce. Možná kdybychom tehdy k tomu klíčovému utkání nenastoupili, že by se o tom začalo mluvit nahlas a všechno by bylo jinak. Kdoví. Vedení nás uklidňovalo, že kvalifikaci dohrajeme a pak se podá pro-

test. Jenže výsledek byl uznán jako platný.

* Nelitujete, že jste se nenarodil o pár desetiletí

později? Hráč vašeho kalibru by měl dveře do velkého hokeje otevřené...

Pravda je taková, že tenkrát se z 1. NHL do I. ligy téměř nepřestupovalo. Tam se dostali kluci z dorostu, když byli dobří a šli třeba studovat vysokou. Ale takový hotový hráč měl až na výjimky cestu nahoru uzavřenou. A do zahraničí pouštěli za odměnu jen reprezentanty. Ale nám to ani tak nevadilo, byli jsme šílení patrioti a věřili, že si tu ligu vybojujeme. Určitě by mnohým z nás pomohlo, kdybychom na sklonku kariéry mohli

hrát třeba druhou německou nebo francouzskou ligu. Na to jsme měli a mohli jsme se tak zabezpečit na stáří. Ničeho ale nelituji, stejně to nejde změnit.

* Když jste přestal hrát, nechtěl jste u hokeje zůstat? Třeba jako trenér?

Těžko říci, myslím, že jsem ani takové ambice neměl, ale určitě bych rád pomáhal třeba u žáků. Konec kariéry přišel zčista jasna a nebyla to příjemná záležitost. Stalo se to na 1. máje. Do průvodu jsme chodili v dresech, takže jsme se v šatně zrovna převlékali, když si mě zavolal vedoucí mužstva. Řekl, jako by se nic nedělo – Milane, tady končíš, v pondělí jdeš do práce. Už jsem tam nikdy nevkročil.

* Jaké to bylo, když jste brusle definitivně pověsil na hřebík? Co jste dělal?

Začal jsem dělat ve Strojní traktorové stanici, pod kterou Slezan Opava patřil. Dostal jsem zařazení a plat jako bych se včera vyučil. To bylo nejen pro mě, ale pro celou rodinu hodně těžké období. Ale, díky Bohu, netrvalo dlouho. Známý mi nabídl, abych dělal v Krnově ve Strojovitu, a zároveň abych pomohl s hokejovým mužstvem, které hrálo okresní soutěž. Takže brusle jsem vlastně ani nepověsil. Tenkrát v Krnově právě vybudovali novou nekrytou plochu, a na ní se hrálo – třeba ve dvacetistupňových mrazech. Bylo super, že Krnováci tím tehdy žili a chodili nás povzbuzovat. Působil jsem jako hrající trenér a během pěti let jsme čtyřikrát postoupili až do krajského přeboru. To jsem samozřejmě dělal po práci. Když jsem do Strojovitu nastoupil, dělal jsem mistra odsávání celé slévárny a v roce 2010, kdy fabriku zavřeli, jsem končil jako vedoucí dvou dílen.

* Než toto téma opustíme, máte

syna – potatil se? A vůbec, prozradte něco ze svého soukromí? Co máte rád? Co vás baví?

Syn hrál hokej ještě na vojně. Během té doby se Slezan dostal do první ligy a pan Masný nabral do Opavy samé vysloužilé ligové hráče, takže když se Milan vracel z vojny, neměl už šanci. Tu nedostali ani hráči, kteří ligu vybojovali. I oni skončili. A soukromí? Nic mě nenapadá. Snad že miluji přírodu a když je to jen trochu možné, sednu na vlak a jedu někde do lesa. A věnuji se sportu, ovšem jen pasivně u televize. Nejraději se dívám na fotbal, tenis nebo atletiku, u toho vydržím i celý den.

* Chodíte na hokej?

Nechodím.

* Jak jste se dostal do Charity? Několikrát jste za ten rok poznamenal, jak moc si práce v Charitě vážíte. Měl jste problém sehnat práci?

I když všichni známe heslo „Sportem ku zdraví“, ve skutečnosti to moc neplatí. V roce 2006 jsem se musel podrobit operaci kyčle, což byl následek hokeje. A krátce poté jsem měl těžký úraz, kdy už jsem byl málem na druhém břehu. Ale jakž takž jsem se z toho dostal. Pak ale krachla fabrika a byl jsem devět měsíců na pracáku. Všude, kde jsem byl žádat o práci, mi řekli, že se ozvou. Neozvali. Ale kdo by měl zájem o člověka na prahu šedesátky a navíc se zdravotním omezením? Nakonec to přece jen vyšlo, a hned na dvou místech najednou. Jedním z těch míst byla Charita a tu jsem si vybral. Hodně mi pomohla vedoucí Chráněných dílen sv. Josefa paní Eva Židková, která mě moc hezky přijala a do všeho zasvětila – a rád bych jí za to poděkoval. Za dobrou práci, která mě baví a za skvělou atmosféru, která zde vládne. A na tom ona má lví podíl. Moc si jí vážím.

* Děkujeme za rozhovor.

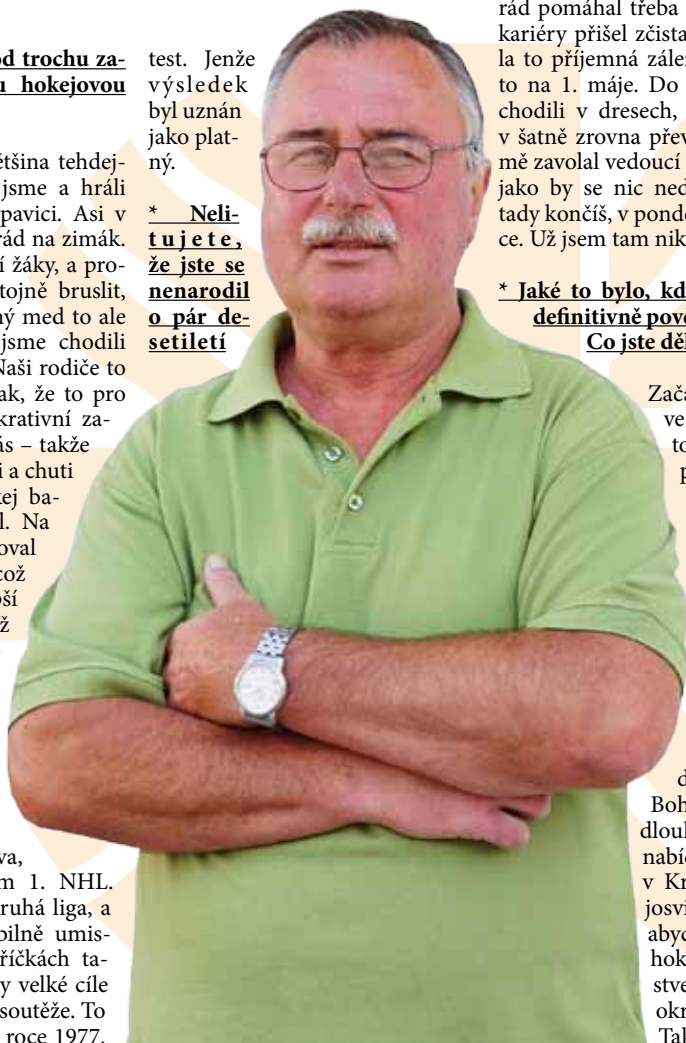
Milan ČERNÝ

NAROZEN: 1. 10. 1951

BYDLIŠTĚ: Opava

RODINA: manželka Hanka, syn Milan (38), dcera Kateřina (35), vnoučata: Valérie (12), Natálka (8), Nikolka (13), Dalibor (6)

KONÍČKY: příroda, houbaření, sport

♥ Ať vám zvony svatební celý život zní! ♥

Pro nezadané muže z Charity Opava to asi bude špatná zpráva. Tři krásné blondýnky a jedna stejně krásná tmavovláska se jim totiž v létě vdaly. Dobrou zprávou je, že jsou zatím všechny šťastné. Na novou životní dráhu se vydaly Světlana Lebedová, Lenka Kavanová a Martina Poláková z Charitní pečovatelské služby a Romana Krejčí, vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlašovicích. Ať jim jejich láska nebeská vydrží na celý život!

SVĚTLANA a FILIP

Svatba se uskutečnila 9. června v kapliče Československé církve husitské v Hradci nad Moravicí. Vyvoleným pečovatelky Světlany se stal policista Filip Štencel. Poznali se, když byla Světlana zaměstnána u ochranky v jednom opavském supermarketu, kam policista jezdil řešit krádeže zákazníků. „Zamilovala jsem se okamžitě,“ vzpomíná dnes mladá paní, ale její vzplanutí bylo čistě platonic-

ké. Muž zákona právě nebyl volný. Pak se potkali až za pár let. Světlana zrovna kosila trávník doma ve Vávrovicích, když tu u ní zabrzdilo policejní auto a z něj vystoupil Filip. Tentokrát už se vše vyvíjelo jinak a po šesti letech svou lásku zpečetili manželským slibem. Aby to ale nebylo tak jednoduché, manželé patří každý k jiné církvi, takže Světlana musela žádat biskupa o souhlas, aby byl sňatek platný i z církevního hlediska. „Povolení jsem dostala, ale Filipa bych si vza-

la i bez svolení,“ říká dnes už paní Štenclová.

LENKA a DALIBOR

Svatba se konala 7. července v kapliče v Milostovicích, odkud oba pocházejí. Lenka se zná s Daliborem Fuksíkem odmalička. Dlouho je pojilo čisté kamarádství, a jako kamarádi se před čtyřmi lety vydali na dovolenou do Turecka. „Byli jsme oba nezadaní, oba jsme chtěli vyrazit někam do světa, tak proč bychom nešli spolu,“ usmívá se Lenka. Dovolená byla super, nic se však během ní nezměnilo. Jiskra už ale zřejmě proběhla, a po nějaké době milostovický hostinský Dalibor Lence své city vyjevil. Svátba byla romantická, nevěstu přivezl tatínek v kočáře taženém koňmi. Oddávajícím byl otec Petr Kříbek. Hostina se konala v Daliborově hospodě a slavnostní tabule byla sladěna do nevěstiny oblíbené fialové barvy. Na svatební cestu pojedou novomanželé v září do Jeseníků, kde prý budou sbírat houby. Tak uvidíme, kolik jich přivezou.

ROMANA a PETR

Také tento pár si pro svůj svatební den vybral magické datum 7. července. Vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené Romana potkala svého prince Petra Malečka, který pracuje jako

obchodní zástupce, na Silvestra roku 2010 ve Vršovicích. „Měl tričko s nápisem *Fantastic*, no prostě už na první pohled to byl pan *fantastický*,“ vzpomíná Romana. Ona byla na silvestrovské zábavě s kamarádkou, on s kamarádem. A právě kamarád jí předal lísteček s Petrovým telefonním číslem. Teď záleželo jen na ní, zda se první oboustranné okouzlení promění v něco víc. Po pár esemeskách si dali schůzku v kavárně Evžen – a jak to dopadlo už všichni víme. Svátba se konala v oranžerii raduňského zámku a na dalším zámku, ve Štáblovicích, byla hostina. V srpnu se manželé vydali na svatební cestu na Kubu.

MARTINA a ROSTĀ

Své ano si pečovatelka Martina a brusič kovů Rostislav Němec řekli 25. srpna v obřadní síni Domu kultury P. Bezruč. Láska vzplála na diskotéce, kde Rostá působil jako vyhazovač. „Byl tak krásný a zároveň neproniknutelný, vůbec jsem nevěděla na čem jsem,“ říká Martina, která byla po uši zamilovaná už od prvního okamžiku. Na diskotéku ale chodila ještě celý půlrok, než se objekt jejich snů vyslovil a přiznal, že i ona se mu už dlouho líbí. Po měsíci chození spolu začali bydlet a po roce a půl se vzali. Na svatební cestu pojedou do Prahy a oba se už moc těší.

Světlana a Filip (nahore), Romana a Petr (dole).

Lenka a Dalibor (nahore), Martina a Rostislav (dole).

••• Inzerce Charity

Děkujeme

Děkuji sestře **Lence Roháčkové** a pečovatelce **Janě Rašátkové**, které v krizi prokázaly, že mají srdce na pravém místě. Nedávno se jednomu ze zaměstnanců CHO udělalo špatně. Lenka a Jana správně vyhodnotily situaci, a protože věděly, že se léčí na specializovaném pracovišti v Ostravě, odvezly jej rovnou tam – a to ve svém pracovním volnu.

Petra THIEMLOVÁ

Zaznamenali jsme

• Daniela slavila

O prázdninách se v Mraveněčku konala velká oslava jednadvacátých narozenin klientky Daniely Heiserové. Kamarádi jí spolu se zaměstnanci stacionáře zazpívali písničku „Danča má narozeniny“, předali jí drobné dárky a připili si s ní šampaňským. Samozřejmě nealkoholickým. Daniela zase všechny pohostila barevnými minidortíky, které upekla její maminka. Oslavy narozenin klientů jsou v Mraveněčku vždy příjemným zpestřením.

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v září

Každý kdo dnes slaví, ať je dlouho zdravý, ať mu štěstí přeje, ať se stále směje. Ať ho někdo potěší, ať mu prachy naprší, ať nemá nikdy hlad a ať ho někdo má moc rád! Toto přání zasláme našim zářijovým oslavencům, kterými jsou **Milena ALTMANOVÁ, Jarmila FIŠEROVÁ, Milada KALLEROVÁ, Gerda KREMSEROVÁ, Jiří LAIFERT, Zdeňka ONDEROVÁ, Simona PUTANKOVÁ, Martin SOLNICKÝ, Zdislava SOVADINOVÁ, Miroslava STOKLASOVÁ, Yvona STRÍLKOVÁ, Radim WACLAWIEC** a **Eva ŽÍDKOVÁ**. Vše nejlepší přeje

redakce

* Tak jako je dobré vínko rok od roku chutnější, tak je také dobrý člověk rok od roku milejší. Taková je naše vedoucí **Eva ŽÍDKOVÁ**, která 4. září slaví své narozeniny. Vše nej, nej, nej... přeji

zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* Štěstí, zdraví – Pán Bůh s Vámi. Narozeniny radostné ať prožijete, číši vína vypijete a do dalších let, ať Vám patří svět. To přejeme našim milým kolegyním **Miladě KALLEROVÉ** a **Simoně PUTANKOVÉ** – a také našemu benjamínkovi **Martinu SOLNICKÉMU**.

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

* **Jirko LAIFERTE**, díky, že nikdy neodmítneš, když potřebujeme pomoc. Jsi nejlepší chlap, jakého známé a jsme moc šťastné, že tě máme. K narozeninám ti přejeme lásku - ať potkáš nějakou krásku, která ti srdce dá a pak se za tebe vdá!

Holky ze stacionáře

POMOZTE NÁM V OPAVĚ POMÁHAT!
ODEŠLETE SMS NA 87 777 VE TVARU
DMS ROK CHARITA OPAVA

••• Listárna Domovníka

Vážené a milé sestřičky,

dnes je deset dnů tomu, co zemřel náš tatínek František Hlaváček z Opavy – Kateřinek, o kterého jste pečovaly. Touto cestou Vám chceme ze srdce poděkovat za Vaši odbornou pomoc a hlavně za lidský přístup ke všemu, co jste vykonávaly. V maximální míře jste vytvořily podmínky, aby starý a nemocný člověk mohl se vši důstojností zůstat v teple domova mezi svými nejbližšími až do své smrti.

Jsme Vám vděční za Vaši lásku k bližnímu, kterou jste u nás vrchovatě rozdávaly. Přijměte, prosím, náš malý příspěvek dalším potřebným a ze srdce Vám všem Pán Bůh zaplatí. S úctou

rodina HLAVÁČKOVA

Vážené sestřičky,

chci vám poděkovat za péči, kterou jste věnovaly mému manželovi minulý týden. Děláte velmi

záslužnou práci a jste ve svém oboru profesionálky a mohu prohlásit, že jste byly velkou oporou nejen mému manželovi, ale také mě. Bez vás bych to nezvládla. Přijměte, prosím, jako poděkování za vaši péči sladkost a květinu. Přeji vám, aby vás Bůh posiloval ve vaší záslužné práci a aby bylo pro vás více ocenění, než vám mohu z lidského hlediska poskytnout. Děkuji

ŘEHULOVÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Info servis

Informujeme

• 3. místo pro stacionář

Charita České republiky vyhlásila před časem pro Charitu a jejich zařízení soutěž o příspěvek na arteterapeutické aktivity pro seniory. Podmínkou bylo zaslat fotografie z arteterapeutické činnosti se seniory a článek na dané téma. Soutěž proběhla u příležitosti Roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity a zúčastnil se jí také náš Denní stacionář pro seniory. Vedoucí Jana Řehulová ukázala, že tvůrčí práce jí není cizí. Zajímavý a pěkně napsaný článek byl spolu s fotografiemi z arteterapie v rámci Diecéze ostravsko – opavské oceněn 3. místem. Prvenství získala Charita Studénka a druhá skončila Charita Javorník. Příspěvek, bohužel, obdrželi vždy jen vítězové z jednotlivých diecézí, přesto „medailové“ umístění potěšilo.

• Dar pro Mravenček

V Mraveněčku teď budou mít trávník, jako ze žurnálu. V těchto dnech dostal stacionář od firmy CENTRUM NÁŘADÍ s.r.o. OPAVA darem novou travní sekačku v hodnotě 13 tisíc korun. Děkujeme!

• Co nového v klubu?

Plán akcí Klubu svaté Anežky – dobrovolného sdružení Charity Opava na II. pololetí tohoto roku již najdete na webu www.charitaopava.cz. Stránky Klubu svaté Anežky najdete v sekci „Pomáháme seniorům“.

• Sběrka už se chystá

Naděje, středisko krizové pomoci Charity Opava připravuje další sbírku šatstva, která se uskuteční 22. a 23. října. Zatím můžete vybírat, co už v šatníku nepotřebujete. Více informací přineseme v dalším Domovníku a na webu Charity Opava.

Prodám

Prodám starší funkční automatickou pračku za 1000,- Kč. Plnění shora. Vícedětné chudé rodině daruji zdarma. Dále daruji dva světlé koberečky 1,20 x 1,5 m vhodné dětem na hraní. Volejte: F. Gebauerová, 774 263 322.

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: mlovci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Září 2012.